

kazovalo všechny znaky zločinu dokonaného podvodu podle §§ 197, 199 d) tr. zák. a nikoli pouze znaky přestupku důchodkového ve smyslu § 3 zákona ze dne 14. prosince 1923, čís. 7 Sb. z. a n. z roku 1924, ve znění vyhlášeném vyhláškou ministra financí ze dne 8. července 1934, čís. 141 Sb. z. a n. Zda a pokud by tu bylo za uvedených předpokladů běželo také o přestupek důchodkový po rozumu posléze citovaného ustanovení zákona, jež nemění nic na ustanoveních tr. zák., netřeba zkoumati.

Čís. 5908.

Ak bol rozsudok odvolacieho súdu doručený právnenmu zástupcovi poškodeného, je doručenie rozsudku i poškodenému samému — hľadiac na predpis § 79 tr. p. — zbytočné a nemôže mať nijakého právneho účinku čo do počítania lehoty k ohláseniu zmätočnej sťažnosti.

(Rozh. zo dňa 22. mája 1937, Zm IV 198/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol. pre prečin podľa § 310, odst. 1 tr. zák. odmietol zmätočnú sťažnosť náhradného súkromného žalobcu.

Dô v o d y:

Poškodený M. nebol pri hlavnom odvolacom pojednávaní osobne prítomný, ani nebol zastúpený svojím právnym zástupcom. Rozsudok vrchného súdu bol v smysle 2. odst. § 425 tr. por. doručený krajským súdom jeho právnenmu zástupcovi Dr. N. dňa 26. Februára 1937.

Tento podal síce ešte v trojdennej lehote stanovenej v § 388 tr. p. a 2. odst. § 31 por. nov. poštou zmätočnú sťažnosť, avšak priamo k vrchnému súdu, tedy k nepríslušnému súdu. Vrchný súd túto zmätočnú sťažnosť odoslal dňa 2. marca 1937 príslušnému podľa 4. odst. § 431 tr. p. krajskému súdu, kde táto došla dňa 4. marca 1937, — tedy už po uplynutí trojdennej zákonnej lehoty, ktorá, rátajúc odo dňa doručenia rozsudku právnenmu zástupcovi poškodeného, končila dňom 1. marca 1937.

Krajský súd dal síce doručiť rozsudok vrchného súdu tiež poškodenému samému, čo sa stalo dňa 3. marca 1937. Toto opatrenie krajského súdu bolo však hľadiac na predpis § 79 tr. p. zbytočné a nemôže mať preto žiadneho právneho účinku čo do rátania lehoty pre ohlásenie zmätočnej sťažnosti. Zmätočná sťažnosť bola z týchto dôvodov odmietnutá podľa 3. odst. § 434 tr. p. ako opozdená.

Čís. 5909.

Zákonem čís. 240/1924 Sb. z. a n. o příročí k ochraně peněžních ústavů a jejich věřitelů nebylo nic změněno na předpisech § 486, čís. 2 tr. zák.; zejména nebylo jím nařizeno, že peněžní ústavy nesmějí při nastavším stavu platební neschopnosti ohlásiti konkurs nebo vyrovnání, jak to nařizuje § 486, čís. 2 tr. zák., nýbrž pouze žádati o příročí.

(Rozh. ze dne 24. května 1937, Zm I 1030/36.)